

Nacionalistes uns, catalanistes els altres

CONCULCACIONS (18)

Resulta que un partit (CDC) es defineixen com a nacionalista, l'altre (PSC) com a catalanista. Tots dos són partits polítics catalans, per tant del nostre país i resulta que la seva militància, sempre d'afiliació catalana, és oposada. Cal que algú m'ho expliqui, perquè jo m'hi faig un embolic mental. Al meu entendre ser nacionalista a Catalunya és ser catalanista i ser catalanista a Catalunya és ser nacionalista. Potser és la meva elementalitat el que m'ho fa veure així? O és que s'ha de considerar que a Catalunya s'han de considerar diametralment oposats nacionalisme (català) i catalanisme (nacional)?

Segons la meva apreciació i que em perdonin, tal com plantegen la seva concepció política aquests dos partits, a tots dos els falta un bull. Els manca a tots dos una plenitud conceptual que es diu Sobirania o Independència. Llavors a mi ja em lliguen i em quadren els meus esquemes. Perquè?, perquè un nacionalisme per ser coherent ha d'aspirar a la independència de la seva nació i un catalanisme, també per lògica ha d'ambicionar la independència de Catalunya.

Digueu-me que soc un primari o un simplista i que no sé interpretar els matisos, però en la meua visió, les dues coses són exactament el mateix. En els dos cassos tots dos es mostren incomplets i faltats de la majoria d'edat que representa la sobirania i/o la independència. Continuant amb el raonament jo els acusaria per igual de contradictoris dient-los: si no inclou la sobirania al teu nacionalisme no ets res, a l'un i si no inclou la sobirania al teu catalanisme tampoc ets res a l'altra.

Deixem volar la imaginació? Podem pensar quina força obtindrien aquests dos partits catalans, fent un front comú a favor de la independència de Catalunya, reforçats amb el tercer partit català, ERC? No els aturaria ningú. Tan pobra és la visió dels partits catalans, que no són capaços d'entendre una idea tan simple com aquesta?

El més greu, segons la meua manera de veure, no és solament una manca de visió política més o menys agosarada, si no una manca de dignitat i coratge en favor del nostre país i una estúpida por, filla d'una mentalitat més que infantil o adolescent, davant d'uns espanyols que sí que saben on van i el què volen.

Resulta altament descoratjador, veure com aquests tres partits catalans no són capaços de materialitzar una acció contundent que ens permeti trencar la tan suada dependència primer de "ejpaña" i després de "la france" amb aquest potencial polític imparabile que tenen a les seves mans i malbaraten per no sabem quins interessos.

A tots plegats se'ls pot preguntar: -de què us han servit els 300 anys d'ocupació domini i pitjors

maltractaments que “*espanya*” i “*la france*” han abocat contra Catalunya si no us ha motivat per desitjar amb tot el vostre anhel la llibertat, la sobirania i la independència del nostre país?-

Claudi Romeu, 2 de juliol del 07